

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej. Dopisi naj se izvolijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto 2 goldinarja. Denar naj se pošilja pod napisom: Upravništvu „Mira“ v Celovcu. Vetrinjsko obmestje št. 26. Naročnina naj se plačuje naprej.

Leto XVIII.

V Celovcu, 20. maja 1899.

Štev. 14.

Deželni zbor koroški

37. seja dné 4. maja. Dalje so se poslanci v tej seji razgovarjali ter sklepali o prenaradni občinskega volilnega reda. O tej važni zadevi kakor o več drugih moremo govoriti še le pozneje na podlagi stenografskih zapisnikov. — Deželni odboru se naroči, naj prosi vlado za podporo, da se razširi zavod za spridene fante v Celovcu. — Onim občinam, ki so ugovarjali temu, da ima sodišče v Svincu tudi slovenske tiskovine, (!) se naznanja, da to sodišče ni pristeto dvojezičnim. Nedolžne dvojezične tiskovine so bile spravile po koncu ljube naše nasprotnike z deželnim zborom in takozvanimi „konservativnimi“ nemškimi listi vred po koncu, da so na vso sapo ugovarjali. To naznanilo jih je bojda zopet potolažilo. Za napravo telovadnih društev (!) se dovoli 50 gld. — Deželni odboru se naroči, naj prosi vnovič vlado, da naj odpiše ali dovoli daljše obroke za posojila, ki jih je država po povodnji l. 1882. dovolila nekaterim revnim občinam.

38. seja dné 5. maja. Sklene se nov cestni red za javne nedržavne (neerarične) ceste na Koroškem. Te ceste stanejo na leto 150 do 200 tisoč goldinarjev. Po novem redu naj se ceste boljše vzdržujejo, kako široka naj so kolesa itd. O predlogu se vname daljši razgovor; predloženi red se večinoma nespremenjen potrdi. — Rešijo se samo še nekatere manj važne zadeve.

39. seja dné 6. maja. Deželni odbor predlaga, da naj se običajna podpora za splošno delavsko blagajno za slučaj bolezni in nezgod dovoli le tedaj, če vodstvo dokaže, da je poslovanje blagajne v redu. Pokazalo se je namreč, da je blagajna postopala neredno in ne oziraje se na svoja pravila. — Za preložitvev mohliške občinske ceste pri Trobeževem klanu (občina Rekarjavas) se dovoli donesek 280 gld. (Preložitvev stane 850 gld.)

Propad železninske obrti.

Gospodarski odsek predlaga o propadu železninske obrti (plavžev) sledeče: 1. Deželni zbor znova povdarja veliko potrebo, da se vzdržé plavži na Koroškem. 2. Zbor je prepričan, da ima c. kr. vlada pravico in dolžnost, naročiti „planinski rudniški družbi“, naj delo v plavžih in gozdovih brez

presledka nadaljuje. Vlada naj torej v tem oziru potrebno ukrene. 3. Vlada se naprosi, naj posreduje pri imenovanju družbi, da stari delavci dobijo še nadalje neprikrajšane doneske iz bratovskih skladnic itd.

Poročevalec dr. A. Lemiš kaže, kako dela planinska družba s svojimi plavži in kako se godi odpuščenim delavcem. Od 6000 delavcev ima jih zaslužek pri družbi samo še kakih 1200. — Posl. Ehrenwerth pojasnuje gospodarstvo pri bratovskih skladnicah. — Dr. Luggin zagovarja planinsko družbo in naznanja, da je prodala svoje plavže in gozdove (kakor se čuje, grofu Henkel-Donersmark-u v Volšberzi). Govorita še dr. Steinwender in Hinterhuber. Odsekov predlog se sprejme. Bode-li kaj pomagalo, je drugo vprašanje.

„Nepriustranost“ (!) deželnega glavarja!

Glavna lastnost vsakega predsednika v kakem zboru mora biti ta, da je nepristran na vse strani, tudi nasproti manjšini. A v koroškem deželnem zboru manjšina dostikrat to išče zastoj, kakor je pokazal v tej seji deželni glavar grof Goëss.

Posl. Grafenauer predlaga, naj se poizveduje, koliko bi stala uravnava Oselice.

Posl. Grafenauer dalje predlaga, naj se pozivlje c. kr. vlada, da s pomočjo § 14. vpelje postavo o prijemščinah.

Kdor vé, kako prijemščine hudo tlačijo ravno kmetški stan, mora ta predlog pozdravljati z veseljem. Ne tako g. deželni glavar. Ta je izjavil, da bi bilo tako postopanje nepostavno (??), da se vlada h kaj takemu ne sme pozivljati in da se zato o predlogu ne bo razgovarjalo. — Mi tega „dokazovanja“ kratkomalo nikakor ne damo veljati! Da ima vlada ono pravico, je dosti dokazano in ves krik nemških nacijonalcev tega ne ovzre. A odkod ima deželni glavar pravico, pravilno stavljene predloge posameznih poslancev kar na lastno roko odklanjati?

Posl. Grafenauer dalje predlaga, naj se obdačijo tudi tujei, ki prihajajo v Avstrijo in si tu iščejo zaslužka. To velja zlasti o Italijanih, ki našim ljudem jemljejo zaslužek.

Kako umesten je tak predlog, vidi vsakdo, a deželni glavar grof Goëss ga je zopet kratkomalo odklonil, češ, da nasprotuje našim osnovnim postavam! Tako postopanje je pač značilno za de-

želnega glavarja in za razmere, ki vladajo v koroškem deželnem zboru!

40. seja dné 9. maja je bila ena najdaljših, najbolj zanimivih in pomenljivih v celem zasedanju. Nasprotniki naši in neprijatelji delavnega kmetškega ljudstva pokazali so se zopet v pravi luči.

C. kr. tajni svetnik Nj. Veličanstva, deželni glavar grof Goëss v službi radikalnih nemških nacijonalcev.

Poslanec Jan. Huber se je letos mudil v Genfu, kjer je bila umorjena naša cesarica. Na mestu, kjer se je zgodil strašni zločin, kjer je pod bodalom laškega morilca padla blaga gospa, je samo mala tablica na navadnem kolu, da naznanja ono mesto. Imenovani poslanec je zato predlagal, naj naša dežela dá za napravo primerne spomenika na onem mestu 10.000 gld., deželni odbor pa naj se v tej zadevi sporazume z drugimi deželnimi odbori.

Domoljubni predlog katoliškega poslanca pa ni ugajal premočnemu deželnemu glavarju, eks-celenci grofu Goëssu, ki je c. kr. tajni svetovalec Nj. Veličanstva cesarja! On je še med sejo pokazal Huberjev predlog nemškimi nacijonalcem, ki so potem takoj skovali predlog, naj dežela dá 20 tisoč gld. za napravo novih mest v deželni hi-ralnici. S tem naj se proslavi cesaričin spomin.

Deželni glavar, ki izdaje tajnosti predsedništva in predloge posameznih poslancev pred časom svojim pristašem, — ali ni to kaj posebnega? A prišlo je še lepše!

V tej seji je bilo na dnevnem redu poročilo finančnega odseka, ki je predlagal, naj se Huberjev predlog odkloni, predlog nemških nacijonalcev pa sprejme. Deželni glavar pa je pred sejo stopil k posl. Huberju ter mu prepovedal, da k predlogu ne sme govoriti!! Ako bi Huber govoril, bo on (glavar) zapustil svoj predsedniški stol in s poslanskega sedeža odgovarjal tako, da si bo odgovor zapomnil! Potem je glavar še osebno hudo razžalil Huberja. Ta se je res dal preplašiti ter ni govoril. Nam je to žal! Radi bi videli deželnega glavarja, c. kr. tajnega svetovaleca Nj. Veličanstva, ki govori zoper predlog, po katerem se ima proslaviti spomin pokojne cesarice! Kaj naj rečemo o takim drznem postopanju deželnega glavarja nasproti poslancu, ki ga je v zbor poslalo

PODLISTEK.

„Tri izpod sto!“

(Črtica. Spisal — au —)
(Konec.)

„Božji grob“ leži četrť ure iz mesta L . . . Mestna gospoda kaj rada potuje tjakaj nedeljo popoldne pri prijazno-vabečem jasnem vremenu; — posebno spomladi vse vré tamkaj. Vedno je cerkvice polna pobožnih molivecev, polne pa so tudi bližnje krčme — pridnih pivcev . . .

Daljna pot jim je utrudila život in noge, izpraznila jim gospodske, večkrat nepopolne želodce ter posušila ozka grla.

„Četrť čvicka, natakariča, prosim!“ — Tu kruha! . . . Porcija pečenke!“ „Tri izpod sto!“ — Tri izpod sto!“

Taki in jednaki glasovi se čujejo na vrtu pri „Zlatem noju“.

In gologlave natakariče v prazničnih krilih, v belih, s čipkami obrobljenih predpasnikih se sučejo urno krog gospode, izginjajo in se prikazujejo liki megleni duhovi.

„Li poznate, gospod doktor, onega s širokim klobukom in s figami?“ oglasi se debelušen mestjan, potem ko si je podprl vedno žejno dušo in se skloni k svojemu sosedu.

„Poznam, poznam! — Stari Perlafur je! . . . Spominjam se ga še izza dijaških let!“ . . .

In muhval se je stari Perlafur krog gostov posedenih miz in mečkal rudeči svoj možnjiček.

„Gospodje, tri izpod sto! — Če bode več kot sto, dobim dvojačo, če manj, zapadem vreteno fig! — Zabadavo pa jaz ne igram!“ In sukaj je v levici smodko, vteknil jo v usta zdaj s tem, zdaj z nasprotnim koncem, jo grizel z močnimi zobmi — potem pa jo vrgel na droben pesek in bljuval kot na povelje krog in krog — prav po domače.

„Ste tudi vi tukaj, oče Perlafur?“ nagovori ga gospod doktor.

„Kje pa mene ni? . . . Gospod, mene vse pozna: mlado in staro, žene in možje!“

In staval je gospod doktor, zadel vreteno fig, vteknil jih v žep ter jih pokazal domov prišedši svoji soprogi.

II.

Stari Perlafur je bil nekđaj mlad; tudi njemu je cvetela nekđaj življenja cvetoča pomlad, dasi je to že davno. In tedaj si je izbiral, — bodisi da mu je narekovalo tako njegovo kmetško srce, bodisi da je videl tako pri drugih ljudeh — družico, ki mu naj bi bila zvesta tovaršica na tega življenja trnjevem potu. In izbral si je — Marijano.

Marijana ni bila ravno krasotica: — močne, vznesene, nekake, izvzemši glavo, čveterooglate postave. Bila je debela ženica. Ni je pa prvokrat dobro pogledal, zato se nista nikdar prav razumela; večkrat sta se sprla in si celo skočila v lase ter se lasala, kar so videle tiste, ki vse vidijo.

Nekega večera odpeljali so Marijano kar natihoma v zapor, ker mu je zažgala hoté ali nehoté lesen svinjak — stari je bil v posesti male hišice in nekoliko polja — zaprli so jo v mestu, kjer je prečula, presedela, prečepela dolgih sedem

mesecev, potem pa so jo poslali domov. Vrnila se je, a ne več k svojemu možu, staremu Perlafurju; nastanila se je v njegovi bližini pri nekem sosedu, živela za se ter tržila na drobno z ječmenom, moko, krompirjem in drugo tako drobnjavo. Živela sta še vedno oba v isti vasi, a govorila nista več.

Često, ko se je vračal v pondeljek večer po mnogih ovinkih domov, ustavil se je v domači gostilni. Tu si je napajal in namakal še vedno suho, nikdar dosti mokro grlo ter zbiral stare, včasih dobro zasoljene šale. Še le pozno v noč je plaval proti domu. In poredneži, ko so mu izpraznili vso naramnico in pobrali njegove fige, nasvetovali so mu, naj zopet jedenkrat prijazno pogleda svojo tako ljubeznjivo, tako blago ženico, naj se zopet sprijazni z njo; najlepši bi bilo kar danes zvečer.

Stari Perlafur je bil mož mehkega srca in rad pokoren — brž se je uklonil občni želji.

* * *

Bledi mesec je plaval takrat po sinjem, vsevidnem nebesu, ko je stal stari Perlafur pod oknom svoje tako ljubeznive, tako blage ženice.

Ogovoriti jo hoče danes in jo bode, in ako že spava, zbuditi iz sladkih sanj.

„Marijana, ali že spiš? — Moja Marijana!“ Vse tiho in mirno krog in krog.

„Marijana, ali me imaš še kaj rada? . . . Marijana? . . . Ali sem jaz tvoj mož? — Marijana!“

Nič odgovora. Vse tiho in mirno v njeni sobici, vse tiho krog in krog. In zebsti je pričelo reveža po vseh udih. Debele solzne kaplje zalile so mu žalostno otožno lice; počasnih korakov ko-

ljudstvo? Kje je tista nepristranost, ki jo je prisegel glavar ob nastopu svoje službe?! A da deželni glavar, odlikovan na tako odličan način, tako hlapčuje radikalnim nemškimi nacionalcem, je mogoče menda samo na — Koroškem!

Planinski pašniki.

Gospodarski odsek predlaga, naj dež. odbor v prihodnjem zasedanju predloži načrt postave, kako naj se zavarujejo, ohranijo in zboljšajo planine; vlada naj se prosi za potrebno podporo. Napravi naj se šola za planinarstvo v zvezi s kmetijsko šolo. Posvetovanja o povzdigi planinarstva naj se nadaljujejo. Da se ogledajo nekatere planine, v to se dovoli 500 gld. Deželni odbor naj se z vlado pogovori o odkupu servitutov itd.

Posl. Kotz in Černik pritrjujeta predlogom in z raznimi izgledi dokazujeta, kako potrebni so planinski pašniki in kako naj se ohranijo.

Posl. Muri: Gozdni svetovalec je rekel, naj se pusti gozd kjer je gozd, in paša kjer je paša; ne silite gospodarjev, naj iz gozdov napravljajo pašnike, ali tudi ne branite jim tega, ako javne potrebe tega ne zahtevajo. — Jaz pozdravljam ta jako primerni in upravičeni izrek, ker to kaže, da so spoznali tudi gozdarski krogi, da je obstanek kmetov odvisen od zadostnih planinskih pašnikov; to je zlasti v naši planinski deželi, kjer daje živinoreja kmetom, rekel bi, edine dohodke. Res je, da kmet potrebuje tudi gozdov; ti so za kmeta glavna (kapital), a vse naj ostane v svojih mejah in naj je primerno razmeram gospodarstva. Kjer je trata, naj se kmetom paša ne zabranjuje, kjer je pa ni, naj se nasadi les. Doselej ni bilo vselej tako in paši odreke so se vse pravice.

Znani so mi slučaji iz sodnijskega okraja Železna Kapla, kjer so kmete silili, da morajo na tratih nasaditi les. Pritožbe navadno nič niso pomagale. Uzrok je morda ta, da so posamezni deli v zemljiških knjigah vpisani kot gozd; treba bi bilo to popraviti in v nekaterih krajih se je to že zgodilo, kakor kaže nek izgled z Jezerskega. Ko so se pa l. 1885. vpeljale bolj stroge določbe, so kmetom dostikrat vzeli ali omejili celo take vpisane pravice. Letos so zopet zaukazali, naj se nasadi les in ljudem se je naročilo, da morajo pašnike spremeniti v gozdove. Ljudje so v svoji stiski res začeli razsejati drevesno seme, a okrajno glavarstvo se je izreklo tudi zoper to, češ, da je preveč plevéla in hotelo, da ljudje nasajajo drevesca. Hočejo torej, da se paša opusti, plevé iztrebijo in potem zasadi gozd. Ali ljudje tolikih stroškov ne morejo prenašati; treba je zato, da se uredé razmere gledé paše in gozdov.

Posl. Grafenauer: Planinska soseska Poludnik in Bela je prosila okrajno glavarstvo v Beljaku, naj dovoli, naj se neka parcela spremeni v pašo. Okrajno glavarstvo je prošnji vstreglo, češ, da je to dopustno. Na pravem mestu gotovo nihče ne bo ugovarjal. Ali okrajno glavarstvo je zopet zahtevalo, naj se omenjena paša deloma pogozdi. S tem se je pričelo in soseska Poludnik plačuje za to na leto 30 do 45 gld. Naložilo se ji je, da mora v letih 1895, 1896 in 1897 pogozdovanje dovršiti, drugače se ji naloži občutljiva kazen. Kazni nalagati je lahko, ne pa pogozdovati na tako visokih planinah in to celó na mestih, kjer

ni nobene nevarnosti. Pogozduje se z mecesni, a ravno tam, kjer bi se ne smelo storiti; kjer naj bi se pogozdovalo, pa tega ne storijo.

Posl. dr. Luggin zastopa stališče velikih posestnikov, zoper stališče kmetov. Odgovarja mu dr. Steinwender. Govorita še Kotz in knez Rosenberg. Na to se navedeni predlogi sprejmejo.

V naslednjih sejah se je deželni zbor bavil še z več važnimi zadevami, o katerih še poročamo. Žalostno vlogo je igral „bauernbundarski“ glavar Kiršner, ki je prevzel poročilo o pokritju deželne primanjkljeja in govoril ter glasoval zoper težnje kmetov. To so vam prijatelji kmeta! — Zasedanje je bilo zaključeno v soboto dné 13. maja.

Dopisi prijateljev.

Iz Železne Kaple. Kakor je „Mir“ že enkrat poročal, so Kapelčani kakor tudi uradi delali naši posojilnici velike zapreke. Pri legaliziranju odbornikov zahtevala je sodnija za vsakega odbornika en goldinar kolek. Ker njim nismo vstregli, ampak za cel odbor rabili le en goldinar koleka, kaznovali so načelnika za 16 gld. 50 kr., podnačelnika pa za 33 gld. globe. Kazen sta morala takoj plačati v davkariji. Ker smo mislili, da se nam godi krivica, smo zoper to obsodbo rekurirali. Saj imamo na Koroškem 19 posojilnic, pri katerih ustanovitvi se je za legaliziranje imen plačal le kolek za 1 gld. Samo tukaj v Kapli bi to ne veljalo. Pol leta smo čakali na odgovor. Pa zastoj. Mesto rešitve rekurza pa pride zopet kazen, da mora načelnik plačati 16 gld. 50 kr. Zakaj, sami ne vemo, Saj je prejšnjo globo že pred pol letom plačal. Konečno smo vendar pričakali tudi rešitev rekurza. Glasi se: Kazen se potom milosti opusti, a koleki za legaliziranje se morajo dopolniti (plačati), v znesku 11 gld., ker posojilnica pri legaliziranju še ni bila registrovana, torej še ni bila: „ena juridična (pravna) oseba“. Tako delajo pri nas; drugod so postopali drugače! Ali ne veljajo povsod ene in iste postave. Vse to jasno kaže, kako so nam naklonjeni gospodje po raznih „kanclijah“. In vendar se drznejo nemškutarji kričati, da vlada podpira — Slovence!

Iz Železne Kaple. (Nezgod.a.) Tukajšnji posestnik, Miha Bukovnik, peljal je prejšnji teden z vozom nekega žagarja od tukaj na Štajersko. Nazaj grede je bil ob 10. uri zvečer v neki gostilni v Prevaljah, od tod hotel se je še peljati do Poljan, da bi tam prenočil. Pa do Poljan je došel konj sam. Mož pa je padel gredé v vodo, kjer je utonil. Našli so ga v Prevaljah mrtvega in ga tam dné 8. maja pokopali. N. v m. p.!

Iz Št. Lipša. (Birma.) Dvajset let je že minulo, odkar so bili dné 26. julija 1879 rajni škof Valentin tukaj ter so delili zakrament sv. birme in blagoslovili večji zvon za farno cerkev. Dnó 18. aprila imeli smo zopet mil. g. knezoškofa Jožefa v svoji sredi. Zvečer je bil slovesen vsprejem in potem izpraševanje otrok. Mil. g. knezoškof so imeli lep nagovor, škoda, da ga je le malokdo razumel. Drugi dan so bile običajne slavnosti z birmo. Birmancev je bilo 150. Slavnostno pridigo je imel č. g. župnik Aplen iz Železne Kaple.

„Malo na okrog grem, pogledat kako kaj zeleni!“

„Čegav pa je ta mali?“

„Veste, ta je mojega zeta sin . . . moj vnuk! Nikdar ne bode tak, kot je bil — stari Perlafur!“

„Rad verjamem, oče, rad! . . . Tak pa že ne!“

„Kaj pa kaj tri izpod sto?“

„Slaba je slaba! Kašljam po noči in po dnevi in naduha me lomi! Včasih, kedar morem, grem še malo po sajméh, daleč pa ne! . . . Stare noge so mi čisto odpovedale! . . . Saj danes ni več kakor je bilo svoje dni! Vse je tako zakajeno in pregnano! . . . Mladih ne poznam, stari so že pomrli! Tudi mene bode kmalu slana vzela! . . .“

„Ne bode več dolgo!“ Tako si je mislil kmetič, ozrši se za njim, potem pa oral mirno dalje.

In danes je preminil. Otožno je brnel mali vaški zvon v krasen pomladanski dan . . .

Modri izreki.

Varuj se onega, koji se ti prilizuje, za tvojim hrbtom ti nesrečo kuje. — Vse kar v jezi svoji si počel, je delo, do kojega ne bodeš veselja imel. — Živeti moramo, kakor bi le eden dan imeli, in delati, kakor da bi dolgo let živeli. — Življenje ni šala ampak resen boj, zato bodi junak in neomahljivo trdno stoj. — Če ima kmet denar, ima ga cel svet. Če ga nima kmet, ima ga gotovo — žid. — Največja naša slabost je ta, da večinoma nimamo toliko lastne moči, da bi popolnoma ubogali svoj razum.

Mislili smo za ta dan dobiti tudi na novo preletiti zvon za podružnico sv. Andreja, da bi ga g. knezoškof blagoslovili. Ali zaradi neugodnega vremena ga niso mogli dogotoviti. Blagoslovili ga bodo o binokostih mil. prošt Doberlovaški g. Vavtižar.

Iz Sel. (Kako zlahtni sad rodi nemško uradovanje v slovenski Šmarjeti nad Borovljami.) Smeš človeka posili in še jeza ga popade, če prebira slavne nemške dopise, s katerimi po vsem slovenska občina v Šmarjeti dopisuje nam najbližnjim sosedom. Častiti bralec, ako si nekoliko veš nemščine, dobro pazi, da ti kje v goltancu ne obtiči ena ali druga teh zlahtnih besed, ki se v natančnem prepisu tako-le glasijo:

„präs. 12/3. 1899. Z. 254.

löbl. Gemeinde Vorstehung

Zell.

Diene zur Kenntnissnahme, dass die Amtierung der hisigen Gemeinde schon seit bestande (!) aus dem Jahre 1849 immer in deutscher Sprache Amtirt und erledizet werden, daher die vorstehende slovenische Zuschrift Unverständlih, weshalb um Übersetzung der deutschen Sprache ersucht wird.

Gemeinde Vorstehung Niederdörfel am 12. März 1899.

Der Bürgermeister: Johann Sorgo m. pr. *

Ljubi bralec! Povej mi, ali ni to v pravem pomenu besede „šušmarija“? Ali se župan slovenske občine ne sramuje s svojim podpisom takošno neslanost potrditi? Res žalostno spričevalo je takošna pisarija za celi občinski svet, posebno pa za tajuika Šmarješke občine, katerega so slovenski kmetje s svojim kruhom izredili in ga še zdaj redijo. Šmarječani, kdaj naredite konec takemu spakedranju? Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti!

Iz Vrbe. (Nezgod.a.) V nedeljo dné 7. maja so se vozili hčeri cerkovnika v Logi vasi Ana in Marija Švan s kmetiskim sinom J. Trebesingerjem iz Celovca domov. Na Žagi pod Vrbo se je splašil konj pred tovornim vlakom in drl naravnost na tir, kjer je vlak voz prevrnil. Dekleti in fant so še ob pravem času skočili iz voza, konja je vlak usmrtil. Vsi trije so bili močno poškodovani ter so jih še z istim vlakom prepeljali v beljaško bolnišnico.

Od Zilje. (Št. Štefanska posojilnica in konsumno društvo.) Velikonočni pondeljek bil je občni zbor hranilnice in posojilnice za Št. Štefan in okolico. Kot drag gost počastil je g. dež. poslanec Grafenauer ta zbor. Denarnega prometa bilo je v preteklem letu okoli 60.000 gld., udov bilo je pri posojilnici nekaj čez 150, rezervnega zaklada pa je zdaj ravno 500 gld. Čistega dobička bilo je sicer manj, kakor se ga primeroma izkaže pri sosednjih posojilnicah; vzrok temu bili so nekateri izvanredni stroški. — Ravno tako lepo kakor posojilnica se razvija tudi Št. Štefanko konsumno društvo. Dnó 30. aprila bil je občni zbor tega posebno v nekaterih krajih za kmete prepotrebne društva. Prodalo se je blaga v preteklem letu za 17.000 gld., nakupilo se ga je pa nekaj čez 16.000 gld. Udov je bilo koncem preteklega leta 176; med tem letom je pristopilo 23 novih udov, izstopil pa ni nobeden, kar jasno spričuje, da se konsumno društvo vsem prav potrebno zdi. Zanimivo je tudi to, da je iz oddaljene brdske fare precej udov pri društvu, ter da so se tudi tega občnega zbora v prav obilnem številu udeležili. Na njih željo izvolil se je g. deželni poslanec Grafenauer v nadzorni odbor kons. društva. Čistega dobička v preteklem letu nič ni bilo, to vendar pa tudi ni potrebno, saj je namen kons. društva le ta, da dobijo udje dobro blago in po kolikor mogoče nizki ceni, ne pa, da imajo zraven še poseben dobiček. Ako pomislimo, da deluje to konsumno društvo še le 3 leta, da je vsak začetek težek in da ima razun potrebne oprave okroglo 500 gld. rezervnega zaklada, moramo s stanjem konsumnega društva jako zadovoljni biti.

Iz Prage. (Češka Praga za koroške Slovence.) Pod naslovom „Pro korutanské Slovany“ priobčili so „Národní listy“ v večernem izdanju z dné 29. aprila temeljito pisani članek o žalostnih razmerah koroških Slovencev, kateri končuje nekako tako-le: „Na celem Koroškem ste edino in samo dve národní slovenski šoli, in v najnovejšem času se še le trudi slovenska družba sv. Cirila in Metoda ustanoviti nove. Ako nima slovensko pleme na Koroškem poginiti, treba je pred vsem tu porabiti vsa pomagila, a danes apelujemo na češko javnost, da bi v tej smeri pokazala dejansko slovensko vzajemnost. Združena jugoslovenska mladina priredi dné 3. maja na večer v žofinskih dvoranah koncert v prosep koroških šol, koncert, katerega je treba po vzporedu — objavljenem na drugem mestu — uvrstiti med najizbranejše; po koncertu zabava. Ne zahtevajo se žrtve, vstopnina je nizka, ali pričakuje se, da pride vsakdo, komur vzajemnost ni prazna beseda. Naj zazveni iz Prage v razkošno krasno dole Koroške mogočni pozdrav temu národu slovenskemu, ki tako težko ječi v sponah ponemčevanja!“ — Tako toplo, tako pristréno, tako slovanski umejo pač pisati menda edino češki listi. Mati edina zna lju-

rakal je proti svoji postelji ves potr in pobit na duši in na telesu. Izgubil je pol življenja.

Ni še obupal — še jedenkrat je poskusil svojo srečo. Večkrat sta se srečala na cesti, a nikdar si pogledala iz obraza v obraz. Zrla sta nemo vsak pred se in šla dalje svojo pot. Nekoč so ga opomnili v cerkvi na to in opozorili na zakonsko zvestobo, ki je nerazrušna, ki mora trajati i v veselih i v žalostnih dneh — tja do groba.

In res, takoj drugi dan, ko jo zopet sreča na cesti, iz mesta domov gredé nosečo velik pehar pekovskega kruha na glavi, jo prav uljudno in prijazno pozdravi:

„Marijana!? — Sem jaz tvoj mož? Ljuba moja . . . preljuba . . . predraga Marijana!!“

Zopet ni dobil nikakega odgovora. Zopet je občutilo grozen udarec njegovo vedno mehko srce. Splavala mu je po vodi zadnja sladka nada, sprizajzniti se s svojo tako ljubeznjivo, tako drago ženo: ž njo še kedaj govoriti.

Res: nikdar nista govorila več v življenju . . .

Postaral se je že. Hrbtenica se mu je upognila za nekoliko stopinj. Počasni korakov se je sprehajal ob krasnih solnčnih pomladanskih dnevih zdaj po bližnjem zelenem gozdiču, zdaj po širnem prenovljenem polju. Ob strani pa je vodil malega zalega, rožnolicega fanteka. Večkrat se mu je iztrgal iz rok; skakljaj zdaj spređaj, zdaj zadej in razposajeno popraševal to in ono.

„Dober dan, oče! — Kam pa kam?!“ ogovori ga kmetič, stoječ poleg pluga ter brisajoč si potno čelo.

biti svojo deco, za katero žrtvuje, kar žrtvovati more; in kakor mati Slovanstva se mi danes zdi češka Praga, tako skrbno, tako pozorno obrača svoje poglede na poginjajoče rodove slovanske, tu na Moravi in tam na Dravi, v bednem Korotanu. Kako vzpodbujevalno je pač vplivali oni navdušeni članek na prireditelje jugoslovanske akademije! Niso si prav upali pred širje občinstvo, saj jim je bilo znano, kako breme jim nalaga že samoobramba, domača društva, domači zavodi itd. (saj se že v nas toži o „národnem davku“). Ali češka požrtvovalnost je brez meje! Vsi so prišli in obiskali našo akademijo; nikdo ni zaostal, darovati za ubogo našo mladino koroško. Prenapolnjena žofinska dvorana je vsprejela v se najodličnejše kroge praške; pod pokroviteljstvom barona dr. Ladislava Rieger-ja je bilo zastopano češko vseučilišče in tehnika, katerih rektorja (vodja) dr. Reinsberg in dr. Slavik sta nas osebno počastila s premnogimi drugimi profesorji visokih šol; zastopana so bila mnogostevilna národna društva, med drugimi „češki odbor slovenskega planinskega društva“, ki je na naši akademiji obhajal ob enem zadnji svoj zabavni večer, „češko-slovenski spolek“; „društvo čeških advokatov“, različne „jednote“ itd. V posebni kras akademije je bila mnogobrojna navzočnost čeških žen, zlasti častnega odbora, o katerega zaslugah za uspeh še spregovorimo. Navzočni so bili tudi različni poslanci, g. Lego in dr.; z jedno besedo: nikogar nismo pogrešali. Čehi pa so zopet dokazali svoje plemenito srce in dejanski svoje slovansko mišljenje! — O uspehu koncerta govore kaj laskavo vsi listi: v posebno čast si moramo šteti, da so pri akademiji sodelovali najboljše moči na polju umetnosti, virtuozna Kubelik in Malek in gdč. Šmidova. Kar so nudili ti umetniki občinstvu, zato ne najdejo danes listi primernih izrazov; češko časopisstvo, ki je z velikim zanimanjem sledilo našim pripravam in si pridobilo mnogo zaslug za lepi uspeh, je polno hvale o tako izbranim vsprejedu. Tudi druge točke, vzete iz národnega življenja, naša himna itd., so jako ugajale. Slovenske deklamacije gdč. Hilbertove so napravile še posebno svečanostni utis; kako otožno-milo je pač povpraševala z Gregorčičem tu daleč proč tam doli „Domovino“: „Kdaj slečeš pač obleko žalno?“ — Brzjavji so došli od akad. tehn. društva „Triglava“ v Gradcu, gosp. Serneca v Gorici; doslovno naj sledita brzjava iz

Velikoyca: „Zadržani se današnje národne slavnosti, po društvu »Sumadija« v korist slovenskemu šolstvu na Koroškem napravljeno, vdeležiti, kliče: Zivele národne češke dame, gromoviti živio jugoslovanskim visokošolcem, živele slovanska vzajemnost! — France Treiber, župnik; Fran Holec, kanonik; Jvo Sorli, pravoslovec.

Iz Grada: V imenu slovenske dece, katero pomagate izpuliti nemškemu krutemu sovragu, kličejo Vam koroški dijaki: Srčna hvala, srčni „Na zdar“ milosrčnim damam in rodoljubom! Naprej, zastava Slave! — Arneje, Hudelist, Malgaj, Müller.

Brzjavili so nam tudi češki turisti, ki so se bili v jutro istega dne odpeljali do naših jugoslovanskih krajin. Naj bi pač našli isto gostoljubnost v našem domu, kakoršne smo mi deležni v njih zlati Pragi! — In komu gré zahvala za lepi uspeh jugoslovanske akademije, za prelepi prebitek v korist slovenskim šolam na Koroškem? Misel je pač izšla iz vrste slovenskih, oziroma jugoslovanskih dijakov „Sumadincev“, ali kaj misel, da se ne bi uresničila? K temu pa je pripomoglo ono plemenito, zlato srce čeških žen, ono srce, iz katerega izvira tako čista, nekaljena ljubezen do naše toli zapuščene mladine... Častni odbor dam je bil, ki je nam bil že naprej razprodal največji del vstopnic, on je bil — na čelu vam že znana rodoljubna g. Preissova in pod njenim vodstvom gospe Hrdličkova, Prachenska, Maturova in druge — ki nam je pomagal do uspeha. Srčna jim bodi izrečena zahvala v imenu mladine, za katerega blagor so se trudile! — Omeniti imam še odbora za prireditev akademije, kateremu je načeloval g. Josip Germ, predsednik „Sumadije“; ne le, da je vztrajno in neumorno brez presledka deloval v odboru, s svojim krepkim glasom je sodeloval tudi pri akademiji, seznanil občinstvo z nekaterimi našimi biserji ter žel mnogo pohvale. Lep uspeh in zavest storjenega dobrega dela mu bodi v najlepše plačilo! — Nerad končam; o toliko lepim spominov, o toliko novih in obnovljenih zvezah, ki nas vežejo dijake na slovansko Prago, bi vam mogel še poročati; ako pa končam, naj to storim z besedami, s katerimi je „Politik“ zaključila svoje poročilo o naši slavnosti in ki doné — recimo — za nas tako tolažilno: „Tako je svečano se zvršivša akademija z nova dokazala, da so vezi med Čehi in Slovenci nerazdružljivo močne in da pričajo o vzajemni bratski ljubezni.“ Na zdar!

Dodatek. Tako sijajna akademija je prinesla našim šolam 1200 kron čistega dobička. To je nad vse krasen uspeh! Bodi zato najiskrenejša hvala požrtvovalnim rodoljubom češkim, zlasti blagim gospe, kakor tudi jugoslovanskim dijakom! Bog plati! Na zdar!

Politični pregled.

Avstro-Ogerska. Deželni zbori so večinoma že zaključili svoja zborovanja. Goriški deželni zbor pa se sploh ni zbral. Laški poslanci so oholo odklonili vse zahteve Slovencev in tako se ti ne morejo udeležiti sej. Dobro je označil žalostni položaj obmejnih Slovencev „Slov. Gosp.“, pisoč: „Obmejnimi Slovincem je začela siliti voda v usta. Tako slab in obupen, kakor danes, je bil njih položaj le malokedaj. Istrski, tržaški in goriški slovenski poslanci so obrnili hrbet deželnim zborom, ker jih tankaj laški poslanci in fakini le zasmehujejo in razžaljujejo. A vlada mirno trpi te razmere. Poslance še bi morda branila, a laških fakinov ne bi rada razžalila. V štajerskem in koroškem deželnem zboru se Slovincem ne godi nič boljše. Kedarkoli se zavzamejo za koristi svojih volilcev, morajo slišati žaljive besede in prenašati prezirljivo ravnanje. Vendar še vztrajajo v zborih in se zatajujejo. A tudi njim ne priskoči vlada s svojim vplivom na pomoč. Kaj nam je storiti? Ne bi bilo brez pomena, ako bi se obmejni Slovenci zjediniли za kupno postopanje. Ne zanašajmo se na druge, vzemimo svojo rešitev sami v roke! Toda urno, da ne bo prepozno!“ — Naši ministri so bili zadnjič zopet v Budimpešti razgovarjat se z ogerskimi o pogodbi. Dogovori se bodo še nadaljevali. Kakšen kruh bo iz te moke, védi ljubi Bog. — Tridesetletnico šolskih postav so obhajali dne 14. t. m. po nekod. Liberalci so ta dan proslavljali največ s članki po svojih listih! Da naša šolska postava ljudstvu ni v blagor, je do gnana stvar, zato se tudi ljudstvo tega dneva prav nič ni spominjalo. — Oggerski državni zbor je sprejel takozvani „kancelparagraf“, ki duhovnikom, kateri na prižnici omenjajo političnih stvarij, nalaga ojstre kazni.

Druge države. „Sveto leto“ bode prihodnje leto 1900. Sv. Oče so dali na Vnebohod slovesno oklicati, da se prihodnje leto obhaja ta izvanredni čas milosti. — Laška ima zopet nove ministre, ki naj tirajo državni voz po starem tiru. — Mirovna konferenca v Haagu se je zbrala dne 18. t. m. Zastopanih je 25 držav. Bode-li kaj uspeha?

Novičar.

Na Koroškem. (Ciril-Metodovi kresovi.) Zopet se nam približuje god slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Kakor prejšnja leta, moramo god svojih zaščitnikov dostojno praznovati in proslaviti tudi letos. Naj tedaj i letos po vseh naših gorah in hribih, povsod, koder bivajo Slovenci, na predvečer godú žaré kresovi, a na god naj napravijo Ciril-Metodove podružnice skupne službe božje!

— (Občni zbor) katoliško-političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem vršil se je dne 18. t. m. ob jako dobri udeležbi prav sijajno. Poročila odbora in gg. poslancev Lamb. Einspieler-ja in Grafenauer-ja, kakor več resolucij, sprejelo se je z navdušenjem in enoglasno. Več prihodnjic.

— (Osebne novice.) Cesar pride, kakor se poroča, k vojaškim vajam gotovo v Celovec. Dne 17. septembra bodo splošne avdijske. — Predsednik dež. sodnije v Celovcu g. dr. Perko stopi v pokoj. Cesar mu je ob tej priliki podelil plemstvo. — V Velikovec je dne 12. t. m. umrl posestnik in trgovec z moko g. Jan. Majdič, star 51 let. — V Celovcu je umrl g. Fr. Kus, posestnik znane gostilne „pri Geiru“ (Jastrebu). — Razpisane so učiteljske službe v Zgornjih Libučah, Spodnji vasi, Št. Kancjanu in Globasnici do 3. junija t. l.

— (Duhovske zadeve.) Župnijski izpit so delali od 16. do 18. maja č. gg. Val. Limpel, provizor na Ojstrici; Jož. Eichholzer, provizor v Lipalji vasi; Vaclav Tesař, mestni kaplan v Sovodju; Jurij Trunk, kaplan v Šmihelu; Jožef Smažik, kaplan v Prevaljah. — Za kaplana v Dobrlivasi pride č. g. Mat. Trepal, sem. duhovnik.

— (Nemška nestrpnost.) Pravi národní nestrpnež je uradnik koroške hranilnice in celovski mestni odbornik Kollmayr. Na njegovo dreganje je mestni zbor sklenil, da hoče odslej sprejemati samo nemške uradnike in služabnike v mestno službo. V zadnji seji je zopet dregal, češ, da se ne ravna po tem sklepu. Predrznost in nestrpnost teh kričavec je res že brezmejna! Da nasprotuje oni sklep osnovnim postavam je jasno! Kako more c. kr. vlada tak sklep trpeti, ko posluje mestni magistrat ob enem tudi kot političen urad?! Zakaj pa oblastna velenemška gospóda ne sklene, da od Slovencev ne bode več pobirala davkov, ko jih tudi ne mara jemati v službo!

— (Ne v Brazilijo!) Deželna vlada svari izseljence, naj se nikar ne podajo v državo „Santo Paulo“ (Brazilija), kamor jih vabijo razni agentje. Izseljence tam ne čaka ničesar dobrega in pravi čudež je, če kak Europejec mora zaslužiti le toliko, kolikor potrebuje za vsakdanje življenje. Torej pozor!

— (Drobiž.) Letošnji veliki sejem v Celovcu bode v pondeljek dne 29. maja. — V Celovcu se je vstrelil dne 9. t. m. poročnik 17. pešpolka Schlegl, kakor se je reklo, zaradi dolgov. — Telefon med Beljakom in Celovcem bodo menda v kratkem napravili. — Koncem meseca aprila je pogorelo na Pustriici 10 poslopj. Ogenj je nastal v hlevu župana Pribernika in se vsled vetra hitro razširil. Zgorelo je tudi sedem svinj, vse pohištvo, obleka itd. Škode je kakih 20 tisoč goldinarjev. — V Št. Štefanu ob Zilji so dne 4. t. m. ustanovili kmetijsko podružnico. Pristopilo je 31 udov. — Za celovškega župana je zopet izvoljen tovarnar J. Neuner. Dobil je 15 glasov; 12 listkov je bilo praznih. Nacijonalcem je premalo „odločen“.

Na Kranjskem. Ljubljanska požarna bramba je vendar enkrat dobila slovensko poveljevanje in slovensko načelstvo. Čas je že bil! — V Ljubljani je umrl bivši deželni šolski nadzornik Jakob Smolej, star 75 let. — „Slovenska Matica“ bode letos svojim udom podala sedem knjig, namreč: „Zbornik“, „Letopis“, „Národne pesmi“, „Zgodovina slovstva“, „Slovenska zemlja“ (Beneška Slovenija), „Poezije“ M. Valjavčeve in „Ant. Knezovo knjižnico“.

Na Štajerskem. Slovensko izobraževalno in zabavno društvo „Naprej“ v Gradcu je že začelo delovati. Bog daj srečo! — V Gradcu je umrl dne 12. t. m. velik nasprotnik Slovencev, vpokojeni višjesodni predsednik Waser, star 88 let. — Srečkanje efektne loterije za cerkev Sv. Magdalene v Mariboru se je preložilo na dan 31. avgusta t. l. — Tehnične priprave delajo za železnico Mozirje. — L. 1901. napravijo v Gradcu deželno razstavo. V odboru so sami Nemci, plačevati pa bodo morali tudi Slovenci! Nemška mera! — Viničarsko šolo bodo ustanovili v Ljutomeru. — V šolskem letu 1897/98. je bilo vseh ljudskih in meščanskih šol na Štajerskem 894. Izmed teh je bilo 13 meščanskih, 828 ljudskih in 53 zasebnih. Učni jezik je bil v 636 šolah nemški, v 220 slovenski in v 38 dvojezični. Od 191.088 za šolo godnih otrok obiskovalo je šole 183.606, t. j. 96%. Vsega učiteljskega osebja na teh ljudskih in meščanskih šolah je bilo 2322.

Na Primorskem. Tržaški Slovenci so vložili svoječasno na namestništvo prizive proti mestni občini, ker se ista brani ustanoviti v mestu vsaj eno slovensko šolo. Namestništvo je odbilo priziv, češ, da je za šolske potrebe tržaških Slovencev dovolj preskrbljeno s slovenskimi šolami po — okoli. S tem se je tudi c. kr. vlada postavila nasproti Slovincem na stališče preziranja. In vendar nasprotniki v enomer kričé, da sedanja vlada podpira samo Slované! Lepa je ta podpora z — za-ušnicami! In to vlado podpirajo i slovenski poslanci! — Goriški knez in nadškof dr. J. Missia bo letos gotovo imenovan kardinalom. Ali kot tak ostane v Gorici, ali se preseli v Rim, še ni znano.

Po drugih deželah. Ciklon ali grozna nevihta razsajala je dne 27. apr. v mestu Kirksville v Severni Ameriki. 400 hiš je podrtih. Po nevihti nastal je močan dež, v več krajih nastal je ogenj, da ni bilo moč zasutih iskati iz podrtije. Našli so 59 mrtvih, ranjenih pa je nad 1000. Tudi v mestu Newton (Missouri) je bil hud vihar in je krog 50 mrtvih. — Slovenci v Ameriki se živahno gibljejo. Dne 18. apr. sta bila v Jolietu dva Slovenceva izvoljena v mestni zastop. To mesto šteje okoli 40 tisoč prebivalcev. Slava rojakom onstran „luže“! Kdaj pridemo v Celovcu tako daleč?

Raznoterosti.

2000 milijonov goldinarjev ima dunajski Rothschild premoženja. To je gotovo ogromna svóta, to vé vsak, ali ni ga človeka, ki bi si jo mogel predstaviti. Zato o njej nekoliko mislij. Že 1 mil. je silno mnogo in daje po 4% na leto 40.000 glđ. Človek, ki je star 100 let, še ni živel 1 mil. ur. Če je že 1 milijon toliko, koliko pa je še le 1000 milijonov, koliko 2000 milijonov? Od Kristusovega rojstva pa do današnjega dne še ni preteklo niti 1000 mil. minut; predno poteče drugi tisoč, utegne biti sodnji dan. Kako pa je bilo mogoče, da je Rothschildovo premoženje tako naraslo? Če se pomisli, da ta svóta daja po 4% v letu 80 milijonov glđ. obresti, ki se nikakor ne morejo porabiti in toraj denejo k glavnici, ki vsled tega drugo leto zopet večje obresti daje, postane vsaj nekoliko razumljivo. Ali Rothschildu ni treba čakati celo leto na 80 milijonov, vsled špekulacij mu včasih na dan pade v naročje več milijonov.

Junaški duhovnik. Nedavno je bil odlikovan od cesarja z zaslužnim križcem s krono župnik Jan Zvozil v Jestrabici na Moravskem, kjer je rešil dvoje otrok iz ognja. Župnik je bil v šoli, kjer je nadomestoval učitelja, kar v bližnji hiši izbruhne ogenj. V hiši je bilo zaprtih dvoje nedoraslih otrok. Na krik vaščanov, ki so opazili ogenj, odpravil se je župnik naenkrat h goreči hiši, odprl siloma vrata in v dimu ter plamenu je iskal

v sobi otroka, ki sta že brez zavestna ležala na tleh. Župnik vzdigne otroka, ter jih izroči skozi okno zunaj stoječim gledalcem. Potem se sam reši iz ognja. Že prej je župnik Zvozil rešil enkrat dva otroka iz vode.

Podpirajte družbo sv. Cirila in Metoda!

„Naša straža“.

Usnjarski mojster z malo gotovino bi se lahko naselil v večjem trgu na slovenskem Štajerskem na zelo ugodnem mestu.

Slovenskemu narodnemu zdravniku se nudi lepa prilika, naseliti se v velikem, bogatem trgu na Sp. Štajerskem, kjer bo imel sigurno zelo lepo prihodnost.

V istem kraju se bo prihodnje leto oddajala edina slovenska gostilna v najem; gostilna je jako dobro obiskana, ker v njo zabajajo vsi narodni krogi iz trga in okolice.

Kdor želi kaj natančnejega zvedeti, naj se obrne do „Naše straže“ v Ljubljani.

Opetovano in nujno opozarjamo vse resnične Slovence in Slovence, da naj nikar ne pozabijo na „Našo stražo“.

Kdor še vedno ni njen ud, naj pristopi nemudoma, kdor pa je sam že njeni član, naj po možnosti skrbi za to, da bodo svojo narodno dolžnost storili tudi njegovi znanci in prijatelji. Učimo se od Nemcev in Lahov narodne požrtvovalnosti! Če zamorejo oni vsako leto v „Südmärki“ in „Legi nazionale“ zbrati stotisoče za boj zoper naš narod, zberimo Slovenci v „Naši straži“ za svojo obrambo vsaj tisočake!

Veliko odličnih in premožnih Slovencev še pogrešamo med člani „Naše straže“. Brezbriznost je naš kardinalni greh; brezbriznost je vzrok našega žalostnega narodnega položaja, brezbriznost nas bo ugonobila. Zato nujno kličemo: pristopite k „Naši straži“!

Udnina znaša samo eno krono na leto, ustanovnina pa enkrat za vselej 50 kron, ki se lahko plačajo v letnih obrokih po 10 kron.

Vabilo

k vseslovenskemu shodu kršč.-soc. delavcev v Ljubljani
dné 28. maja 1899. leta.

Tovariši, prijatelji krščansko-socialne organizacije! Že lani smo hoteli pokazati na sijajen način svojo neomejeno udanost do našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. o njegovi petdesetletnici vladarstva. Toda eden izmed privržencev tiste rdeče internacionale, zoper katero se borimo tudi mi, nam je zlobno preprečil prelepo slavnost. Toda mi ne odnehamo! Lani nismo mogli, zato hočemo pa letos dokazati dné 28. maja svojemu premilemu vladarju, varuhu delavskih stanov, svojo otroško ljubezen in vdanost.

Delavski stanovi so v naših deželah silno zaostali v napredku. Čas je, da se ganemo; pri shodu se hočemo pogovoriti in določiti, kako naj se vredi zanaprej skupna organizacija vseh slovenskih krščansko-socialnih delavcev v obrambo in doseg svojih pravic.

Binkoštni prazniki so prazniki ustanovitve sv. katoške cerkve; nedeljo potem pa bodi praznik ustanovitve zveze vseh slovenskih krščansko-socialnih delavcev. V javnem življenju naše države še vedno vladajo pogubna načela. Dokler ne izginejo zadnji sledovi teh načel iz javnega življenja, ubogi delavski stanovi ne bodo gledali boljnih, srečnejših dni.

Na shodu dné 28. maja se bomo organizovali vsi slovenski krščansko-socialni delavci v odločivni boj zoper vsa pogubna načela. Skupno hočemo bojevati ta boj na celi črti. Dokler ne zmagamo, tudi ne odnehamo! Ta dan se bode blagoslovila tudi naša zastava. Ta nas bo zanaprej vodila v boj za načela krščanske ljubezni in krščanske pravičnosti.

S tem vas, dragi tovariši, in vse cenjene prijatelje slovenske krščansko-socialne organizacije vabimo k shodu. Pridite! Z Bogom na delo za krščansko ljudstvo!

V Ljubljani, dné 7. maja 1899.

Priljubljeni odbor

za prvi vseslovenski shod kršč.-soc. delavcev v Ljubljani.

Vabilo.

— Podružnica sv. Cirila in Metoda za Velikovec in okolico napravi na binkoštni ponedeljek dné 22. maja t. l. ob 1/4. uri popoldne v gostilni pri Mežnarju v St. Štefanu pri Velikovcu svoj letni občni zbor s sledečim vsporedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Govori o šolah. 3. Volitev novega odbora. 4. Volitev enega zastopnika h glavni skupščini. 5. Pobiranje letnih doneskov. 6. Razni govori in nasveti. Po zborovanju prosta zabava s petjem. K obilni udeležbi vabi vse zavedne Slovence in Slovenke odbor.

Naznanila.

Posestvo,

ki obsega okrog 11 oralov, z mnogo sadjem, kakih 20 minut od Pliberka, je z vsem premakljivim blagom (inventarjem), ker se je prevzela trgovina, po ceni na prodaj. Več pové gosp. Tomaž Plešivčnik (Kronwirt) v Pliberku.

Učenca

ki zna dobro pisati, računati in brati, sprejme takoj v svojo trgovino z mešanim blagom **Vid Mory**, trgovec v Šmihelu nad Pliberkom.

Priloroča p. i. čast. duhovščini bogato zalogo cerkvenih kovinskih izdelkov in prevzame vse v to stroko pripadajoče popravke po najnižjih cenah.

E. Meinhofner,
mešarski pasarski mojster v Celovcu.
Ustanovljeno leta 1872.

Na Najvišje povelje Nj. c. kr. apost. Veličanstva.

XX. c. kr. državna loterija.

Za skupne vojaške dobrodelne namene.

Le-ta denarna loterija — edina v Avstriji postavno dovoljena — ima 12.728 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 403.160 kron.

Glavni dobitek je:

200.000 kron.

Za izplačanje dobitkov jamčejejo dohodki c. kr. loterije.

Žrebanje je nepreklicno dné 15. junija 1899. leta.

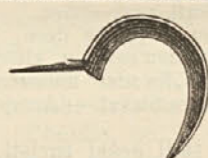
Ena srečka stane 4 krone.

Srečke se dobivajo v oddelku za državne loterije na Dunaju I, Riemergasse 7, v loterijskih nabiralnicah, tobakarnah, pri davčnih, poštnih, brzojavnih in železniških uradih, v me-njalnicah itd. Načrti za žrebanje za kupovalce srečk zastoj.

Srečke se določijo poštne prosto.

C. kr. ravnateljstvo za loterijske dohodke.

Oddelk za državne loterije.

H košnji (seči) in žetvi priporočam

sloveče Bistriške kose

z zgoraj navedenim fabriškim znamenjem in
izvrstne srpe, kakor tudi prave Bergamaške kamne (osle)
najbolje vrste po najnižjih cenah.

Franc Sadnikar,

trgovec z železnino v Celovcu, Burggasse števil. 7.

(Vnanja naročila izvršujem po pošti in naj se blagovoli dolgost kos naznaniti.)

Kava družbe sv. Cirila in Metoda!

Cenjena gospodinja!

Ne dajte si vsiljevati drugih izdelkov cikorijskih, ampak zahtevajte povsod najboljši pridevek k pravej bobovi kavi, ki Vam bode gotovo ugajal, to je iz čiste cikorijske in sladove tvarine napravljena domača „Kava“ in „Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda“.

Dobiva se povsod!

Glavna zaloga pri: **Iv. Jebačinu** v Ljubljani.

Sladna kava družbe sv. Cirila in Metoda!

vseh nadomestkov za kavo ima zajamčeno

pristna Oelz-ova kava

odlično mesto. Zato se po svojih izjemno izvrstnih lastnostih hitro vpeljuje kot prijateljica res dobre kuhinje.

Samo pristna:

v rudečih zavojih z belimi trakovi.